

Du skal på Hyldagerskolen, sagde H.V. og kiggede undersøgende på mig, mens hans store øjenbryn hævede sig en anelse.

Det var i januar 77. Jeg var netop blevet færdig med min lærereksamen, og nu måtte jeg finde mig et job. Jeg boede i Albertslund, og jeg kendte skolen fra min 1.års praktik – og i øvrigt også fra mine perioder som vikar. Jeg huskede skolen som en noget ”mærkelig” skole – åben plan – meget forskellige afdelinger – og nogle meget forskellige elever og lærere – men også en meget hyggelig skole med træ på væggene, som gav en god akustik og rar stemning.

Nå, men skæbnen ville altså, at jeg skulle til Hyldagerskolen! Så jeg fik en snak med Bo, skoleinspektøren. Ja, der var et vikariat som skolebibliotekar med noget dansk og idræt i 3 måneder. Det passede mig helt fint, for jeg skulle jo også lige have overstået en 11 ugers militærnægterperiode fra marts til juni. Vikariatet forløb nu meget fint, selv om det var lidt ensomt på biblioteket. Der var nu masser at lave – og Brundbjerg kom jo et par gange om ugen og så, om alt nu også var i orden!

Jeg fik snart at vide, at jeg kunne få fast stilling på skolen. Jeg kunne få et skema i C-afdelingen efter sommerferien. Det ville jeg gerne, for jeg havde allerede fået et godt indtryk af elever og lærere dér, og da jeg i slutningen af maj vendte tilbage til vikartimer, blev jeg straks indkaldt til møde med lærerne i sporet. Det var i en 10-pause. Fagfordelingen skulle lige passes en anelse til, men så fik jeg også både tysk, idræt, svømning, formning, kristendom, orientering og matematik. De fleste af timerne var i en 5.klasse, som skulle på lejrskole i næste uge, så om jeg så ikke lige så godt kunne tage med? - Selvfølgelig gjorde jeg det, for så lærte jeg jo både elever og kommende kolleger at kende!

Jeg vænnede mig hurtigt til den noget ændrede tilværelse som lærer. Afdelingen havde døre, men de stod altid åben. Hvis der var problemer med en elev, blev han/hun placeret i naboklassen eller nabolæreren kiggede lige ind og spurgte, om alt var OK.

På det ugentlige morgenmøde blev der diskuteret hæftigt – for det meste pædagogiske eller praktiske sager – men også fagpolitiske sager blev drøftet, og der var støtteindsamlinger fx til plattedamerne på den Kgl. Porcelænsfabrik.

Der var månedlige aftenmøder med spisning og dagordener og referat. – Og vi lavede opgørelser over, hvor mange timer vi brugte på andet arbejde. Som nyuddannet lærer talte jeg også min forberedelsestid. – I det første skoleår havde jeg en 56-timers arbejdsuge!!

Der var tværfagligt arbejde, eleverne arbejdede med projekter, undervisningen var differentieret, vi eksperimenterede med andre evalueringsformer. Featureugerne faldt naturligt i forlængelse af den daglige undervisning – og lærerne arbejdede i team.

I januar skulle der vælges ny lærerrådsformand. Lærerrådsarbejdet havde længe været præget af skarpe meningsudvekslinger mellem afdelingerne eller mellem lærerne og ledelsen, så der var slet ingen kandidater. En eller anden venlig sjæl foreslog mig som kandidat. Jeg protesterede og sagde noget om ny lærer, jeg havde kun været på skolen ½ år og lille barn derhjemme, men det ville lærerrådet åbenbart ikke tage hensyn til. Jeg blev valgt – og overvejede i et par dage at søge forflyttelse til en anden skole. Men mine kolleger i afdelingen lovede at støtte mig (hvad de så sandelig også gjorde). Skemalægger blev jeg også allerede det første år, blot fordi jeg brokkede mig over de par mellemtimer, jeg havde.

Det blev til 12 gode spændende år på Hyldager for mit vedkommende, inden jeg kom til Kræftens Bekæmpelse og senere til Roholmskolen, hvor jeg nu er - skolebibliotekar.

Bjarne Thostrup